

de maximum 5 ani. Această evaluare se face în conformitate cu metodologia specifică aprobată și aplicată de către Senatul universitar.

Art. 122. Evaluarea de către studenți a prestației cadrelor didactice este obligatorie. Rezultatele evaluărilor sunt informații publice.

Art. 123. Salarizarea personalului didactic și de cercetare se face și în funcție de rezultatele și performanțele acestuia, conform legii.

Art. 124. Contractele de muncă ale personalului didactic și de cercetare științifică din academie includ asumarea unor standarde minime ale rezultatelor activităților didactice și de cercetare și clauze privind încetarea contractelor în condițiile neîndeplinirii acestor standarde minime.

Capitolul 11

CODUL DE ETICĂ ȘI DEONTOLOGIE PROFESIONALĂ

Art. 125. Prezentul cod reglementează conduita membrilor comunității universitare din academie.

Art. 126. Codul de etică și deontologie profesională universitară al academie cuprinde principiile morale, normele etice și sancțiunile prin care este fundamentat ansamblul relațiilor de conlucrare dintre studenți, studenți-doctoranzi, cursanți și cadre didactice universitare, cercetători științifici, instructori, comandanți de subunități, personal didactic auxiliar, personal de cercetare auxiliar, personal administrativ și personalul din structurile de comandă ale academie.

Art. 127. Valorile, principiile și normele de etică universitară promovate în mod deosebit în comunitatea instituțională a academie sunt: *integritatea morală; libertatea universitară; autonomia personală; dreptatea și echitatea; dezvoltarea cunoașterii, meritul profesional și corectitudinea intelectuală; transparența; responsabilitatea profesională și civică; respectul, bunăvoința și grija; cooperarea și loialitatea.* Academia protejează aceste valori și sancționează orice îngrădire a lor, în condițiile autonomiei universitare, transparenței și răspunderii publice.

Art. 128. Principiile eticii și deontologiei universitare sunt:

- a) principiul integrității morale, reunind responsabilitatea etică și autoexigența morală;
- b) principiul asigurării libertății academice;
- c) principiul autonomiei organizaționale și individuale în activitatea de învățământ și cercetare științifică;
- d) principiul asigurării dreptului de proprietate intelectuală;
- e) principiul transparenței tuturor categoriilor de informații care interesează membrii comunității universitare și al asumării răspunderii publice pentru deciziile și acțiunile întreprinse;
- f) principiul răspunderii în solidar a autorilor, referenților și îndrumătorilor lucrărilor de finalizare a studiilor și a altor lucrări publicate asupra conținutului științific, precum și pentru fapte de plagiat și comercializare a lucrărilor;
- g) principiul răspunderii individuale a autorilor pentru calitatea științifică, exactitatea datelor și originalitatea conținutului studiilor, articolelor, tratatelor și al oricărei alte lucrări publicate, în condițiile legii;

h) principiul respectării adevărului în elaborarea documentelor pentru competițiile la nivel național sau internațional, precum și pentru participarea la concursurile privind ocuparea posturilor didactice/de cercetare;

i) principiul contribuției personale la dezvoltarea științifică a domeniului de referință specific fiecărui membru al comunității academice, prin publicarea rezultatelor propriilor cercetări;

j) principiul transparenței și corectitudinii evaluării;

k) principiul stimulării creativității și inovării în activitatea de cercetare științifică a tinerilor;

l) principiul asigurării condițiilor egale de șanse pentru toți membrii comunității academice;

m) principiul promovării contribuțiilor personale la dezvoltarea cercetării științifice și al remunerării corespunzătoare a activităților performante;

n) principiul stimulării parteneriatelor în educație.

Art. 129. (1) Academia este un spațiu al libertății academice, în care sunt dezaprobată presiunile și constrângerile, exceptând constrângerile liber asumate de natură științifică, legală și etică. Membrii comunității academice au libertate în selectarea și discutarea subiectelor relevante, în examinarea critică a valorilor, normelor, instituțiilor și practicilor sociale, în spiritul onestității intelectuale și al responsabilității pentru producerea și răspândirea cunoașterii.

(2) Membrii academiei sunt protejați față de orice manifestări de cenzură, manipulare și persecuții, în condițiile respectării standardelor științifice și a responsabilităților profesionale, aprobate pentru instituțiile de învățământ superior din România, obiectivitatea științifică fiind mai presus de orice presiuni rezultate din interese personale sau de grup.

(3) Fiecare membru al comunității universitare trebuie să evite lezarea libertății celorlalți, pe baza respectului pentru diferențe, fiind încurajate abordările riguroase și critice, parteneriatul intelectual și cooperarea, indiferent de opiniile politice sau de credințele religioase, apreciind că libertatea de gândire se află la baza drepturilor omului și a libertății sociale.

(4) Libertatea academică exprimă și libertatea personală a tuturor celor ce alcătuiesc comunitatea instituțională, garantându-se confidențialitatea informațiilor privind biografia și viața privată a studenților, studenților-doctoranzi și cursanților, precum și a cadrelor didactice și a întregului personal.

(5) Apartenența la comunitatea universitară din academie interzice participarea la activități politice, sau prezentarea și promovarea unor convingeri politice în spațiul și în afara spațiului universitar.

Art. 130. Academia este un mediu propice exercitării autonomiei personale, prin care fiecare membru al comunității universitare are dreptul și posibilitatea de a alege, în cunoștință de cauză, programele de studiu și de cercetare, traseele de carieră universitară, oportunitățile, nivelul de excelență la care dorește să ajungă.

Art. 131. (1) În academie se asigură exercitarea consimțământului, realizat în cunoștință de cauză, în privința programelor, concursurilor și oportunităților de studiu și de cercetare și se oferă condiții pentru ca fiecare membru al comunității universitare să poată lua decizii și să le aplice în privința propriei cariere profesionale și universitare.

(2) Încălcarea autonomiei personale poate conduce la sancțiuni pentru cei responsabili de garantarea acesteia.

Art. 132. (1) Dreptatea se bazează pe exercitarea corectă și echitabilă a puterii și pe prevenirea abuzului de putere, pe garantarea egalității de șanse în accesul la studii, la angajare și la programe de studii, pe eliminarea conflictelor de interese, prevenirea și combaterea oricărei forme de corupție, favoritism și nepotism.

(2) Toți membrii comunității universitare au dreptul de a fi tratați corect și echitabil.

(3) În academie dreptatea și echitatea se bazează pe împărțirea corectă și echitabilă a răspunderii și prevenirea abuzului de putere.

(4) Singurele forme de autoritate admise sunt autoritatea legii și autoritatea epistemică.

Art. 133. Respectarea valorilor morale de dreptate și echitate în academie presupune:

- a) nediscriminarea și egalitatea șanselor;
- b) prevenirea și eliminarea conflictelor de interese;
- c) prevenirea și combaterea fenomenelor de corupție.

Art. 134. (1) În academie nu sunt admise discriminări pe criterii de rasă, vârstă, dizabilități, etnie, sex, origine socială, orientare religioasă sau alte tipuri de discriminare, cu excepția măsurilor afirmative prevăzute de lege.

(2) Membrii comunității universitare sunt obligați să asigure egalitatea de șanse și să aplice cu obiectivitate criteriile de evaluare a competenței profesionale.

(3) Nediscriminarea acoperă toate domeniile activității în comunitatea academică.

Art. 135. (1) Academia ia toate măsurile necesare în scopul evitării situațiilor de incompatibilitate sau conflict de interese.

(2) Persoanele care se află în relație de soți, afini și rude până la gradul al III-lea inclusiv nu pot ocupa concomitent funcții astfel încât unul sau una să se afle față de celălalt sau cealaltă într-o poziție de conducere, control, autoritate sau evaluare instituțională la orice nivel în cadrul academiei și nu pot fi numiți în comisii de doctorat, comisii de evaluare sau comisii de concurs ale căror decizii afectează soții, rudele sau afinii până la gradul al III-lea inclusiv.

(3) Membrilor comunității universitare le sunt interzise practici precum favoritismul, nepotismul și aplicarea unor standarde diferite în evaluare.

Art. 136. (1) Academia ia toate măsurile necesare pentru descurajarea, eliminarea și sancționarea oricărei forme de corupție.

(2) Se consideră a fi implicate în procedura de concurs persoanele care:

- a) participă în procesul de decizie referitor la numirea comisiei de concurs;
- b) sunt membri ai comisiei de concurs;
- c) sunt implicate în decizii de evaluare profesională sau administrativă în cadrul concursului;
- d) sunt implicate în soluționarea contestațiilor.

(3) Nu pot fi implicate în procedura de concurs persoane care:

- a) sunt soți, afini și rude până la gradul al III-lea inclusiv cu unul sau mai mulți candidați;
- b) sunt angajate în aceeași instituție cu un candidat care deține o funcție de conducere și sunt subordonate ierarhic candidatului;

c) sunt asociate cu un candidat în societăți comerciale în care dețin, fiecare, părți sociale;

d) beneficiază ori au beneficiat în ultimii 5 ani, anteriori concursului, de servicii sau foloase de orice natură din partea unui candidat.

Art. 137. (1) Singura ierarhizare calitativă acceptată în academie este cea a meritului.

(2) Academia asigură recunoașterea, cultivarea și recompensarea meritelor personale și colective care conduc la împlinirea misiunii sale instituționale. Comunitatea academică încurajează și recompensează excelența profesională în activitatea didactică și de cercetare, inițiativa și eficiența la nivel managerial și administrativ și dezaprobă impostura, superficialitatea, dezinteresul și plafonarea.

(3) Evaluarea meritului se face în exclusivitate după rezultate.

(4) În cazul cadrelor didactice și al cercetătorilor, meritul se stabilește în funcție de: calitatea cursurilor, a seminariilor, a activității de îndrumare a studenților, a publicațiilor științifice, câștigarea de granturi de dezvoltare și cercetare individuală și instituțională, precum și prin rezultatele evaluării colegiale și de către studenți.

(5) În cazul studenților, meritul se stabilește pe baza unor criterii de evaluare a performanțelor la cursuri, seminarii și laboratoare, la concursuri profesionale, la sesiuni de comunicări științifice studențești, la colocvii și examene, la examenul de diplomă și disertații, ca și prin implicarea în viața asociativă, acțiuni civice etc.

Art. 138. (1) În academie este respectat și protejat dreptul la proprietate intelectuală, astfel că toți cei care au participat la diferite stadii ale unor cercetări științifice cu rezultate publice sunt menționați, evidențiați, popularizați în spiritul onestității profesionale, al recunoașterii meritelor, iar beneficiile și recompensele sunt acordate celor care se află la originea proprietății intelectuale.

(2) Proprietatea intelectuală include invențiile, inovațiile și drepturile de autor pentru diferite categorii de lucrări, cu caracter științific sau didactic.

(3) Cadrele didactice și de cercetare au obligația să respecte dreptul de autor al operei pe care o utilizează în realizarea oricărei lucrări de creație intelectuală, prin citarea corectă și/sau indicarea sursei de documentare.

(4) Studenții de la programele de studii universitare de licență și de masterat, precum și studenții-doctoranzi au obligația să respecte dreptul de autor al operei pe care o utilizează în realizarea articolelor, referatelor, lucrărilor de diplomă, de disertație și de doctorat, prin citarea corectă și/sau indicarea sursei de documentare.

(5) Îndrumătorii lucrărilor de diplomă, de disertație și de doctorat răspund în solidar cu autorii acestora de asigurarea originalității conținutului acestora.

Art. 139. În academie sunt interzise:

a) comercializarea de lucrări științifice în vederea facilitării falsificării de către cumpărător a calității de autor al unei lucrări de diplomă, de disertație sau de doctorat și a altor lucrări;

b) plagiatul;

c) încredințarea de către orice autor a produselor științifice publicate către o altă persoană spre a fi republicate sub alt nume decât cel al autorului / autorilor;

d) însușirea fără drept a calității de autor al unei opere de creație intelectuală în alte situații care nu intră sub incidența prevederilor lit. a)-c);

e) includerea unor date false în documentațiile elaborate pentru participarea la competițiile de granturi și contracte, în dosarul pentru participarea la concursurile privind ocuparea posturilor didactice / de cercetare, ori în dosarul de angajare;

f) orientarea activității de cercetare a studenților, masteranzilor, doctoranzilor în scopul obținerii unui folos material sau personal nepatrimonial de către cadrul didactic îndrumător;

g) orice altă formă de fraudă intelectuală precum: copiatul în cadrul examenelor sau concursurilor, „fabricarea” rezultatelor cercetărilor, substituirea lucrărilor sau a identității persoanelor examinate;

h) condiționarea participării la examene sau a promovării acestora prin cumpărarea de către studenți a unor lucrări sau cărți ale cadrelor didactice.

Art. 140. (1) Constituie plagiat însușirea metodelor, a procedurilor, a rezultatelor științifice tehnologice, a rezultatelor cercetării științifice realizate de un alt autor, precum și preluarea integrală sau parțială a unui material realizat de un alt autor, fără a se indica sursa și prezentarea acestora drept creație personală.

(2) Pentru a fi validă, acuzația de plagiat trebuie însoțită de dovada clară, prin indicarea textului sau textelor din care se presupune că s-a plagiat și a depunerii întregii documentații asupra lucrării ce urmează a fi analizată.

Art. 141. (1) Academia respectă principiul transparenței tuturor categoriilor de informații care interesează membrii comunității universitare, potențialii candidați, absolvenții, instituțiile cu care colaborează, publicul, asigurându-se o informare consistentă și corectă, facilitându-se egalitatea de șanse în competiții și asigurarea accesului echitabil la resursele universitare.

(2) Transparența este asigurată în toate activitățile care privesc admiterea, evaluarea, angajarea, promovarea și utilizarea resurselor universității. Toate aceste informații sunt publicate pe pagina web a instituției.

(3) În academie sunt interzise ascunderea, falsificarea sau denaturarea informațiilor care sunt destinate membrilor săi și publicului larg.

(4) Sunt exceptate de la publicitate:

a) informațiile clasificate;

b) datele personale;

c) datele care prin lege sunt definite ca fiind confidențiale.

Art. 142. Studenții au dreptul de a fi informați despre criteriile de evaluare la examene, colocvii etc., încă de la începutul fiecărui curs (seminar, laborator etc.), precum și la explicații privind notele obținute.

Art. 143. Dacă este cazul, membrii comunității academice au obligația ca în cercetările și publicațiile lor să menționeze, în mod expres, sprijinul material acordat de academie sau de alte organizații, instituții, firme sau persoane fizice pentru realizarea cercetării sau publicației respective.

Art. 144. Membrii academei sunt încurajați să-și asume responsabilități profesionale, să se implice în problemele profesionale și publice, să se manifeste prin colegialitate și cetățenie responsabilă, astfel ca, în acest spirit, programele și activitățile universitare să fie orientate către nevoile societății, cetățenilor, comunității universitare, precum și comunității din Ministerul Apărării Naționale.

Art. 145. Răspunderea pentru respectarea dispozițiilor prezentului cod revine fiecărui membru al comunității universitare.

Art. 146. Sunt interzise și supuse sancționării: prejudicierea, în orice mod și prin orice mijloace, a prestigiului academiei, dezinformarea, denigrarea publică a programelor de pregătire, precum și atingerile aduse onoarei, reputației și demnității persoanelor din propria instituție și din alte instituții universitare, de către membrii comunității universitare.

Art. 147. (1) Relațiile între membrii comunității academice se bazează pe respectul reciproc, pe dialogul rațional și schimbul de argumente.

(2) În academie este respectată demnitatea fiecăruia, într-un climat de cooperare, liber de orice manifestare și formă de hărțuire, exploatare, umilire, dispreț, amenințare sau intimidare. Membrii comunității promovează toleranța față de diferențele între oameni, între opinii, credințe și preferințe intelectuale, nefiind permise manifestări misogine, rasiste, șovine, xenofobe, homofobe și orice formă de hărțuire.

(3) Studenții au obligația să respecte autoritatea personalului didactic, de cercetare și nedidactic, precum și autoritatea organismelor de conducere ale academiei și ale facultăților conform prevederilor militare și reglementărilor interne.

Art. 148. În academie sunt interzise și supuse sancționării:

a) orice manifestare sau comportament cu caracter misogin, mizantrop, naționalist-șovin, de instigare la ură rasială sau națională, orice tratament discriminator pe motiv de orientare politică, convingeri religioase, etnie, handicap sau origine socială, precum și orice formă de hărțuire;

b) adresarea de injurii și jigniri celorlalți membri ai comunității academice, indiferent de raporturile ierarhice;

c) orice alt comportament ce aduce atingere demnității sau creează o atmosferă intimidantă, ostilă, degradantă, umilitoare sau ofensatoare îndreptate împotriva unei persoane sau a unui grup de persoane;

d) orice postare sau distribuire în mod personal a informațiilor cu caracter obscen, indecent, calomnios în zona publică a mediului virtual, care în mod vădit aduc ofensă comunității instituționale sau aduc atingere imaginii Academiei Tehnice Militare Ferdinand I.

Art. 149. (1) Academia promovează bunăvoința și grija față de membrii comunității academice, încurajând recunoștința față de cei merituoși, compasiunea, sprijinul față de cei aflați în nevoie, amabilitatea, politețea, altruismul, înțelegerea, solidaritatea, solitudinea, promptitudinea și optimismul față de toți membrii comunității academice. Totodată, sunt descurajate comportamentele care denotă invidie, cinism, vanitate, lipsă de amabilitate și dezinteres.

(2) Bunăvoința și grija nu trebuie să submineze imparțialitatea în evaluare și nu pot să fie folosite ca pretext pentru părtiniri.

Art. 150. Activitatea în comunitatea academică presupune colaborarea membrilor acesteia, în spirit de colegialitate și respect reciproc.

Art. 151. Colegialitatea se exprimă prin:

a) respectul față de fiecare membru al comunității academice;

b) obligația de asistență între membrii comunității academice, materializată în suplinirea colegială la nevoie, acordarea de sprijin în activitatea didactică și administrativă, cooperarea cu bună credință în cadrul proiectelor ce implică participarea mai multor persoane;

c) înțelegere, respect și sprijin pentru persoanele cu nevoi speciale;

d) obligația de confidențialitate în privința datelor și informațiilor transmise de un membru al comunității academice unui alt membru, cu titlu privat. În privința situației școlare a unui student, obligația de confidențialitate operează în limitele stabilite prin hotărâre a Senatului universitar, în condițiile legii privind protecția datelor cu caracter personal.

Art. 152. Constituie încălcări ale principiului colegialității:

a) abuzul de autoritate la adresa unui membru al comunității academice, indiferent de poziția ocupată de acesta în cadrul academiei;

b) discreditarea în mod injust a ideilor, ipotezelor sau a rezultatelor cercetărilor unui coleg;

c) formularea în fața studenților a unor comentarii la adresa pregătirii profesionale, a ținutei morale sau a unor aspecte ce țin de viața privată a unui coleg;

d) formularea repetată de plângeri sau sesizări vădit neîntemeiate la adresa unui coleg;

e) denunțurile anonime la adresa activității oricărei persoane din academie.

Art. 153. Loialitatea față de instituție presupune obligația fiecărui membru al comunității de a acționa în interesul academiei, de a susține obiectivele, strategiile și politicile acesteia, în scopul realizării misiunii și creșterii competitivității ei.

Art. 154. Constituie încălcări ale obligației de loialitate:

a) desfășurarea de acțiuni menite să ducă la pierderea unor drepturi patrimoniale sau nepatrimoniale dobândite în mod legal de către academie;

b) angajarea în afara universității a unor activități care, în condițiile legii, sunt interzise sau constituie concurență neloială;

c) desfășurarea de acțiuni menite să discrediteze academia sau să afecteze în mod grav imaginea și prestigiul acesteia.

Art. 155. (1) Personalul didactic și administrativ are obligația să respecte confidențialitatea în problemele care țin de viața privată a studenților, să nu divulge informații decât cu consultarea persoanelor împuternicite și numai când există motive îndreptățite.

(2) Regula este valabilă și în privința cererilor personale referitoare la păstrarea confidențialității.

(3) Membrii personalului care au acces la documente și informații trebuie să mențină caracterul confidențial și privat al unor astfel de informații și să protejeze persoanele care nu doresc ca aceste informații să devină publice. Membrii academiei trebuie să mențină caracterul privat al solicitărilor de confidențialitate. Dosarele personale sunt confidențiale.

Art. 156. (1) Incompatibilitatea reprezintă interdicția de a exista raporturi ierarhice directe între personalul didactic, de cercetare sau auxiliar care ocupă o funcție de conducere, control, autoritate sau evaluare instituțională la orice nivel și soții, afinii sau rudele până la gradul al III-lea inclusiv ai acestora.

(2) Conflictul de interese reprezintă o situație, concretă sau aparentă, în care un cadru didactic, de cercetare sau didactic auxiliar ori o societate, la care acesta este asociat sau acționar, are interese personale ori patrimoniale contrare sau neloiale academiei și Ministerului Apărării Naționale, exercitate astfel încât să influențeze negativ realizarea obiectivă a atribuțiilor funcției ocupate sau să afecteze votul în cadrul organelor colegiale de conducere.

Art. 157. (1) Incompatibilitățile la nivelul academiei presupun, sub aspectul conducerii, controlului, autorității și evaluării, conform legii, următoarele:

a) interzicerea ocupării de către soțul/soția rectorului, afinii sau rudele până la gradul al III-lea inclusiv ai acestuia a următoarelor funcții: prorector, director general administrativ, decan, prodecan, director de departament și contabil-șef;

b) interzicerea ocupării de către soțul/soția prorectorului, afinii sau rudele până la gradul al III-lea inclusiv ai acestuia a următoarelor funcții: director general administrativ, decan, prodecan, director de departament și contabil-șef;

c) interzicerea ocupării de către soțul/soția directorului general administrativ, afinii sau rudele până la gradul al III-lea inclusiv ai acestuia a următoarelor funcții: director, contabil-șef, șef-serviciu, șef-birou;

d) interzicerea ocupării de către soțul/soția decanului, afinii sau rudele până la gradul al III-lea inclusiv ai acestuia a funcției de director de departament;

e) interzicerea ocupării de către soțul/soția directorului de departament, afinii sau rudele până la gradul al III-lea inclusiv ai acestuia a unei funcții de execuție în cadrul aceluiași departament;

f) interzicerea evaluării directe a soțului/soției, afinilor ori a rudelor până la gradul al III-lea inclusiv.

(2) Cadrele didactice și/sau de cercetare titulare nu pot ocupa funcțiile de rector, prorector, director general administrativ, decan și director de departament dacă soțul/soția, afini sau rude până la gradul al III-lea ocupă o funcție aflată în subordonarea și coordonarea directă a acestor funcții.

(3) Persoanele care ocupă o funcție de conducere sau de demnitate publică nu pot exercita funcția de rector pe perioada îndeplinirii mandatului.

Art. 158. (1) Personalul didactic, de cercetare și didactic auxiliar titular este în conflict de interese dacă se află în una dintre următoarele situații:

a) este chemat să rezolve cereri, să ia decizii sau să participe la luarea deciziilor cu privire la persoane fizice și juridice cu care are relații cu caracter patrimonial;

b) face parte din aceleași comisii sau organe colegiale de conducere, constituite conform legii, cu alte cadre didactice, de cercetare sau cadre didactice auxiliare, care au calitatea de soț, afin sau rudă până la gradul al III-lea inclusiv;

c) interesele sale patrimoniale, ale soțului, afinilor sau rudelor sale până la gradul al III-lea inclusiv pot influența deciziile pe care trebuie să le ia în exercitarea funcției;

d) deține părți sociale sau acțiuni la societăți comerciale care realizează activități în domeniul educațional sau de formare continuă ori conexe domeniului învățământ, dacă activitatea acestora prejudiciază interesele academiei sau exercitarea atribuțiilor profesionale ale celui în cauză;

e) desfășoară activități ce presupun o conduită neconformă cu etica și deontologia profesională, aduc prejudicii de imagine academiei, ori alte activități care pot afecta realizarea misiunii instituției;

f) ocupă funcții sau desfășoară activități de predare sau cercetare la alte instituții de învățământ superior publice sau private fără aprobarea Senatului universitar;

g) desfășoară activități în cadrul unor comisii de doctorat, de masterat sau de licență ori în alte comisii, cu excepția celor profesionale, organizate de către alte universități sau entități academice ori de cercetare fără aprobarea Senatului universitar.

(2) În cazul existenței unui conflict de interese, personalul didactic, de cercetare sau didactic auxiliar, de conducere ori de execuție este obligat să se abțină de la rezolvarea cererii, luarea deciziei sau participarea la luarea unei decizii și să-l informeze de îndată pe șeful ierarhic căruia îi este subordonat direct sau să informeze președintele organului colegial de conducere despre abținerea sa. Conducerea academiei este obligată să ia măsurile care se impun pentru exercitarea cu imparțialitate a funcțiilor didactice, de cercetare și didactice auxiliare.

Art. 159. (1) Orice persoană poate sesiza existența situațiilor de incompatibilitate și conflicte de interese.

(2) Persoanele care se află în una dintre situațiile de incompatibilitate sau conflict de interese au la dispoziție 10 zile pentru a ieși din această situație juridică.

(3) Răspunderea publică pentru rezolvarea situațiilor de incompatibilitate și de conflicte de interese incumbă rectorului și Senatului universitar.

(4) Încălcarea dispozițiilor referitoare la cazurile de incompatibilitate și conflicte de interese atrage, după caz, răspunderea disciplinară, administrativă, civilă ori penală, potrivit legii.

(5) Personalul didactic, de cercetare și auxiliar care ocupă o funcție de conducere, de control sau de evaluare ori candidează pentru ocuparea unei astfel de funcții va da o declarație pe propria răspundere referitoare la incompatibilități și conflicte de interese.

(6) Pe perioada în care se dezbate problema unde există un presupus conflict de interese, persoana în cauză nu participă la dezbateri.

Art. 160. Nu pot deține sau candida pentru ocuparea unei funcții de conducere:

- a) persoanele care au vârsta legală de pensionare la data alegerilor;
- b) persoanele trimise în judecată pentru fapte în legătură cu serviciul sau pentru care instituția a introdus plângere penală;
- c) persoanele condamnate definitiv pentru o infracțiune săvârșită cu intenție;
- d) persoanele care au desfășurat activitate de poliție politică.

Art. 161. (1) La nivelul academiei funcționează comisia de etică universitară.

(2) Structura și componența comisiei de etică universitară este propusă de Consiliul de administrație, avizată de Senatul universitar și aprobată de rector. Membrii comisiei sunt persoane cu prestigiu profesional și autoritate morală. Nu pot fi membri ai comisiei de etică universitară persoanele care ocupă vreuna dintre funcțiile: rector, prorector, decan, prodecan, director general administrativ, director de departament sau de unitate de cercetare-dezvoltare, proiectare, microproducție. Studenții au cel puțin un reprezentant în comisia de etică universitară. Membrii studenți ai comisiei de etică sunt propuși de comunitatea studenților, aleși prin vot direct și prezentați spre avizare Senatului universitar.

(3) Comisia de etică universitară are următoarele atribuții:

- a) cercetează și soluționează abaterile de la etica universitară, pe baza sesizărilor sau prin autosesizare, conform Codului de etică și deontologie profesională universitară;
- b) realizează un raport anual referitor la situația respectării eticii universitare și a eticii activităților de cercetare, care se prezintă rectorului, Senatului universitar și constituie un document public;
- c) contribuie la elaborarea și completarea Codului de etică și deontologie profesională universitară, care se propune Senatului universitar pentru adoptare și includere în Carta universitară;
- d) exercită atribuțiile cuprinse în Legea nr. 206/2004, cu modificările și completările ulterioare;
- e) exercită alte atribuții prevăzute de lege sau stabilite în Carta universitară.

Art. 162. (1) Orice persoană, din academie sau din afara ei, poate sesiza comisia de etică universitară asupra unor abateri săvârșite de membri ai comunității universitare.

(2) Comisia trebuie sesizată în termen de 30 de zile de la constatarea săvârșirii faptei considerate că reprezintă abatere de la prevederile prezentului cod.

(3) Sesizările se formulează în scris și conțin datele privind identitatea persoanei care reclamă (inclusiv datele de contact), identitatea părții acuzate de abatere, informații relevante privind faptele imputate, locul și data săvârșirii acestora, eventualii martori, orice alte informații considerate utile în rezolvarea sesizării.

(4) Sesizările se primesc la biroul comisiei, în plic închis, și sunt înregistrate de secretarul acesteia.

(5) Sesizarea este luată în calcul numai dacă este semnată.

(6) Comisia de etică universitară păstrează confidențialitatea identității autorului sesizării.

(7) Comisia răspunde autorului sesizării în termen de 30 de zile de la primirea sesizării.

Art. 163. (1) În urma unei sesizări, comisia de etică universitară demarează procedurile de soluționare a sesizării.

(2) Partea învinuită va fi notificată despre primirea sesizării, în scopul de a formula o poziție scrisă cu privire la faptele imputate. În notificarea adresată părții învinuite, comisia va preciza conținutul sesizării, natura informațiilor solicitate și o va invita pe aceasta să-și exprime eventualele obiecții cu privire la capacitatea membrilor comisiei de a judeca respectivul caz.

(3) Lipsa unei poziții scrise și, în general, lipsa de cooperare a părții învinuite nu vor împiedica derularea procedurilor ulterioare.

(4) Pentru constatarea naturii faptelor imputate și a măsurii în care acestea constituie abateri sau acte discutabile în sensul Codului de etică, comisia va desfășura o investigație, inclusiv prin interviuarea martorilor.

(5) Comisia poate decide să citeze pentru audiere, la cererea părților sau din oficiu, orice persoană ce deține informații necesare soluționării cauzei. Identitatea persoanelor audiate va fi păstrată confidențială la cererea acestora.

(6) După colectarea informațiilor relevante, comisia va solicita audierea separată a fiecăreia dintre părți pentru a comunica informațiile obținute în urma investigațiilor, pentru a le verifica și pentru a obține poziția părților cu privire la acestea. Audierile au loc în ședință secretă, iar membrii comisiei sunt obligați să păstreze secretul audierilor și deliberărilor până la redactarea raportului final. În cazul în care întvederea nu este posibilă, comisia va comunica informațiile în scris și va solicita părților o poziție scrisă.

(7) Dacă apreciază că este necesară pentru soluționarea cazului, comisia poate propune confruntarea directă a părților. Confruntarea părților are loc după audierea separată a acestora și numai dacă ambele își exprimă consimțământul în acest sens.

(8) Comisia va întocmi un raport de caz, pe baza datelor colectate și a audierilor/confruntării părților, în decursul unei perioade de maximum 30 de zile de la data înregistrării sesizării, cu excepția situațiilor de urgență.

(9) Raportul de caz va conține o constatare cu privire la natura și veridicitatea faptelor imputate și a altor fapte relevante. Constatarea va fi motivată pe baza probelor obținute de comisie în urma investigațiilor și audierilor. Pe baza acesteia, comisia va lua o decizie cu privire la măsura în care faptele imputate constituie sau nu o încălcare a Codului de etică și va stabili, dacă este cazul, sancțiunile.

(10) În situația în care comisia constată o încălcare a Codului de etică, aceasta va înainta un raport final decanului sau rectorului, care au conform legii, după caz, prerogative să aplice sancțiunile indicate de acesta. În cazul în care comisia consideră că natura problemei permite sau necesită concilierea între părți, pe cale amiabilă, iar încălcarea eticii academice este minoră, această soluție va fi propusă părților.

Art. 164. (1) Hotărârile comisiei de etică cu privire la soluționarea sesizărilor se vor adopta cu majoritatea simplă a voturilor membrilor.

(2) Hotărârile comisiei de etică universitară sunt avizate de consilierul juridic al academiei. Răspunderea juridică pentru hotărârile și activitatea comisiei de etică universitară revine instituției.

Art. 165. (1) Părțile pot contesta hotărârea comisiei, în termen de maximum 15 de zile de la comunicarea acesteia, la Senatul universitar al academiei.

(2) Comisia va acorda Senatului universitar tot sprijinul său, inclusiv prin punerea la dispoziție a raportului, a documentelor în baza cărora acesta a fost întocmit și a oricăror alte documente relevante aflate în posesia sa.

(3) Hotărârea Senatului universitar este definitivă.

Art. 166. În cazul abaterilor de la prevederile Codului de etică și deontologie profesională, comisia de etică universitară stabilește una sau mai multe sancțiuni.

Art. 167. Sancțiunile care se pot propune spre aplicare personalului didactic și de cercetare și personalului didactic și de cercetare auxiliar de către comisia de etică universitară pentru încălcarea eticii universitare sau pentru abateri de la buna conduită în cercetarea științifică sunt următoarele:

a) avertisment scris;

b) diminuarea salariului de bază, cumulată, când este cazul, cu indemnizația de conducere, de îndrumare și de control;

c) suspendarea, pe o perioadă determinată de timp, a dreptului de înscriere la un concurs pentru ocuparea unei funcții didactice superioare ori a unei funcții de conducere, de îndrumare și de control, ca membru în comisii de doctorat, de master sau de licență;

d) destituirea din funcția de conducere din academie;

e) desfacerea disciplinară a contractului de muncă.

Art. 168. Sancțiunile care se pot propune spre aplicare de către comisia de etică universitară studenților și studenților-doctoranzi pentru încălcarea eticii universitare sunt:

- a) retrogradarea în gradul onorific;
- b) înlocuirea din funcția onorifică de conducere;
- c) avertisment scris;
- d) exmatricularea.

Art. 169. Sunt de natură să atragă excluderea din academie a oricărui membru al comunității academice:

- a) condamnarea prin hotărâre judecătorească rămasă definitivă și irevocabilă pentru o infracțiune de corupție în legătură cu activitatea desfășurată în academie;
- b) plagierea rezultatelor sau publicațiilor altor autori;
- c) introducerea de informații false în solicitările de granturi sau de finanțare;
- d) comercializarea de lucrări științifice în vederea facilitării falsificării de către cumpărător a calității de autor al unei lucrări de licență, de diplomă, de disertație sau de doctorat.

Art. 170. Sancțiunile stabilite de comisia de etică și deontologie universitară sunt puse în aplicare de către decan sau rector, după caz, în termen de 30 de zile de la stabilirea sancțiunilor.

Art. 171. Se interzice ocuparea posturilor didactice și de cercetare de către persoane în cazul cărora s-a dovedit că au săvârșit abateri grave de la buna conduită în cercetarea științifică și activitatea universitară, stabilite conform legii. Se anulează concursul pentru un post didactic sau de cercetare ocupat, iar contractul de muncă cu universitatea încetează de drept, indiferent de momentul la care s-a dovedit că o persoană a realizat abateri grave de la buna conduită în cercetarea științifică și activitatea universitară. Constatarea abaterilor se face de către Consiliul Național de Etică a Cercetării Științifice, Dezvoltării Tehnologice și Inovării, conform legii.

Art. 173. Personalul didactic și de cercetare, personalul didactic și de cercetare auxiliar, precum și cel de conducere, de îndrumare și de control din învățământul superior răspunde disciplinar pentru încălcarea îndatoririlor ce îi revin potrivit contractului individual de muncă, precum și pentru încălcarea normelor de comportare care dăunează interesului învățământului și prestigiului instituției. Normele de comportare sunt cele stabilite de prezenta Cartă universitară, fără a aduce atingere dreptului la opinie, libertății exprimării și libertății academice.

Capitolul 12

DISPOZIȚII FINALE

Art. 174. Carta universitară a Academiei Tehnice Militare “Ferdinand I” se adoptă de către Senatul universitar prin vot uninominal, numai după rezoluția pozitivă a Ministerului Educației și Cercetării și a Ministerului Apărării Naționale.

Art. 175. Modificarea Cartei universitare se face la propunerea Consiliului facultății, la inițiativa unei treimi din membrii Senatului universitar sau la propunerea rectorului (comandantului), când situația o impune și urmează procedura utilizată la adoptare.